

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita S. Amandi Episcopi Traiectensis, ex ea quam Milo monachus monasterij S. Amandi conscripsit. Natus est anno Domini 571. Obijt verò 661. nonagesimum, ætatis suæ annum agens.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

VITA S. AMANDI EPISCOPI TRA-
iectensis, ex ea quam Milo monachus monasterij
S. Amandi conscripsit. Natus est anno Do-
mini 571. Obijt verò 661. nonagesi-
mum, etatis sua annum
agens.

Vide
Czf. Baron.
not in mar-
tyr. Rom.
Item Tom;
8. Annal.
Ecclesiast.

Sanctus Amandus in partibus Aquitaniæ, nõ
procul à matris Oceani littore, Patre Sere-
no, matre verò Amantia, inclytis parètibus,
ortus, postquam ex ephebis excessisset, dulci reli-
ctis patria, ad Ogiam insulam, monasterij portum
petijt. Vbi à fratribus magno exceptus gaudio, die
quadam ex obedientia per insulam deambulare
iussus est. Cumque miræ magnitudinis serpentē
obuiam habuisset, cuius virulentiam se vix eua-
dere posse sperabat, edito crucis signo in fugam
eum conuertit, quod primum fuit futuræ sancti-
tatis iudicium.

6 Februarij.
Amandi
Patria & pa-
rentes.

Confert se
in monaste-
rium.

Signo cru-
cis pellit
serpentem.

Cum autem Pater eius importunis eum voci-
bus ad seculi vanitatem reuocare contenderet,
Taros, sancti Martini visurus sepulchrum, pe-
tijt. Vbi expletis, pro sua in Dei seruitute, constan-
tia precibus, comam, capitis sui ornamentum, ab-
soluit, primique ordinis sacris initiatus, Bituricas
ad Austregisilum contendit, vbi constructo iu-
ra ecclesiam tugurio, quindecim annis pane &
aqua, duro armatus cilicio, Deo militauit.

Degit soli-
tarius 15. an-
nis.

Post hæc ardenti Apostolorum Petri & Pauli
inflammatum amore, sacra eorū limina visitauit;
aque mani festa visione à S. Petro admonitus, Gal-
lias repetijt, vbi pontificatus honore decoratus,
genibus Dei verbum, cum vberimo fructu, an-
nunciavit. Quodam autem tempore magno stu-
dio &

Fit Episco-
pus.

Gandauensi
um priscoꝝ
iustitia &
feritas.

dio & labore suam peragrans Diocesim, audi-
pagum quendam Gandauum, relicto vero Deo,
ad idolorum cultum defecisse, & in tantam
lerum impietatem prorupisse, vt lignis, lapidibusq;
diuinos honores decernerent, Quorum
sanctus miseratus errorem, ferocem alioquin
barbaram gentem, morum suauitate domare co-
stituit. Sed quas contumelias, quas calumnias &
iniurias ab iisdem perpessus sit, vix quis dige-
enarrare sufficiet.

Excitat vita
sanctum fu-
rem.

Hoc autem inter plura silentio prætereundum
non est, quod Tornaci homini quidam calamito-
so præstitit. Præerat illi ciuitati Dotto quidam
Francorum comes, cum summa potestate, & ne-
necis. Huic oblatum homo quidam furti reus, post
plagas, & crudelia toro corpori, inflicta verbera,
mortis patibulo damnatus est. Sanctus autem A-
mandus deprecatores se pro misero apud comi-
tem interposuit: sed animus nimia crudelitate
efferatus preces respuit. Tunc vir Dei Amandus,
dimissa iustitia, ad hominem patibulo iam affixum
accurrit, depositumque mortuum inuenit, diuine
tamè bonitati egregiè cõsensus, cadaver domi sua
deferri iussit. Nec mora, mox fusa cum lachrymis
ad Deum oratione, super membra defuncti tam
diu incubuit, donec eum ad vitam reuocaret, quo
miraculo longè lateque diulgato, magna pro-
tinus animorum mutatio sequuta est. Christianã
religionem certatim amplectebantur omnes,
Idola conculcabantur, fana in monasteria con-
uertebantur. Nec his pietatis operibus conten-
tus, ardentem ad palmam martyrii aspirauit, trã-
missoque Danubio, Sclauis Euangelium Christi
libera voce prædicauit, Sed cum optata diu mar-
tyrii palma frustraretur, votique se, compotem fieri

Prædicat
Sclauis.

feri posse desperaret, ad proprias iterum oues remeavit.

Interea Dagobertus Rex omni libidinis spurcicia contaminatus, dura verborum castigatione non semel à S. Amando correptus est, qui in scelere suo perditus, vt liberitus per omnia libidinum genera vagaretur; sanctum exilio multauit. Sed cum prater omnem spem, filium, regni successoré suscepisset, reuocato protinus Amando eundé ei in disciplinam tradidit. Nec dubitauit Rex, eximia vici perspecta sanctitate, in terram prostratus, admittisse iniquitatis veniam postulare, filiumque ei in disciplinam tradere; quem multorum coactus precibus de sacro suscipiens fonte, Sigeberto nomen imposuit.

Sublato autem beata morte Traiectensium episcopo, Rex sanctum Amandum penè inuitum, & reluctantem in sedem eius substituit; quam trium annorum decursu summo studio & labore, sed exiguo cum fructu rexit: nam alijs aures diuino verbo claudentibus, alijs risu cachinnoque excipientibus, quidam scelere ante alios insignis sepe correptus demone animam miserè efflauit, quorum improbitate offensus, excusso in eos pedum puluere, regem adiit Childericum, impetrante ab eo loco, monasterio construendo apto, cetera fundamenta iacere, sed Mummulus quidam, Ombis vrbis antistes, inuidie stimulis concitatus, missis in eam rem viris audacissimis, mortem ei intentauit. Et quanquam vir Dei ad martyrij palmam ardentissimè aspirabat, non tamen diuina prouidentia, quæ cum ad gregis sui vilitatem seruabat, voti conpotem fecit. Missa namque ingenti de cælo tempestate, tanto latro-

rum animi pauore coccussi sunt, vt omni spe vitæ abiecta

Dagobertus
Rex eū exi-
lio multat.

Dagobertus
se abijcit ad
S. Amandi
pedes.

Traditur S.
Amando se-
des Traiecte-
sis.

Vltio in con-
temptores
sermonum
eius.
Math. 16.

abiecta, se pedibus eius prosternerent, & supplicibus ab eo precibus veniam postularent, quos scelere eorum ante Dominum prostratus, pronus aëris serenitatem impetrauit.

Quadam die in pago Beluacensi non procul ab Aronna fluuio, in loco quodam Rossuno dicto, mulierem quandam luminibus orbem amittit, percunctatusque tantæ calamitatis causam respondit illa, se scelere idololatricæ, qua arborem quandam dæmoni dedicatam studiosius colebat, in illam miseriam, Dei iudicio incidisse. Tùm vir Dei; Profectò mirum est te in sempiternas tenebras pro tanto scelere non esse precipitaram, quare diuinam erga te clementiam agnosce, & arrepta securi nefariam arborem quancumque excinde. Paruit illa puellæ sui manibus detecta velociter, & multa vi conantem vir Dei inuocato Christi nomine sacro manuum suarum contactu, non solum corporeo, sed cælesti etiam lumine illustrauit.

Cæcâ sanat.

Hoc quoque ad multorum documentum silentio non videtur tegendum, quod in monacho quodam Chrodobaldo nomine, monasterij sui præposito contigit; qui à S. Amando vina ad fratrum indigentiam subleuandam necessaria, in monasterio deferre iussus, primo mandatum viri sancti tacitus contempsisse dicitur; Deinde iniqua excusatione, quod vehicula deessent, animi sui rebellionem purgare volens, viro Dei obuiam ire constituit; sed mox omnium membrorum officio destitutus, diuinam manifestè ultionem sensit, eoque tandem deductus est, ut intercluso penè ad mortem spiritu, inobedientiæ & contumaciæ suæ poenam fateretur. Cui sanctus, pane & vino ex sua mensa transmissis & corporis sanitatem resti-

Pœna inobedientiæ.

essituit & à grauiissimo iactantiæ & inobedi-
entia, quo diu laborârat, morbo liberauit.

Et his quidem alijsque infinitis miraculorum
operibus clarus Amandus, ad æternitatis glori-
am migravit: cuius corpus in loco Elnone dicto
honorifice sepultum, indeque in aliud maiore
magnificentiâ templum, per Eligium insigni pie-
tatis præstantem, sexto decimo, ab obitu eius, an-
no traslatum, membris suis omnibus integrum
admodum, viuendumque repertum est, vt vngues eius
barbaque non parum excreuisse inuenta sint.
Hæc Lotharius sacri templi ædituus anno incar-
nationis Domini octingentesimo, reuoluto lar-
cophago, cognouit; qui tantæ rei prodigio stupe-
factus, & incredibili gaudio elatus, duos eius
dentes de gingiuis tenaci forcipe eruere conatus
est, & ecce stillæ cruoris de dentibus fluentes,
clarus adhuc sanctitatem eius testatæ sunt,
cuius rei testimonium acerra, eodem sanguine
cruentata, in hodiernum diem seruata, præbet.

Si quis autem clariorem sanctitatis eius ima-
ginem inspicere velit, is sibi eos, quos præ-
claro virtutis exemplo ad perfectionis studii
incendit, atque sanctitatis suæ speciem in eo-
rum animis ingenerauit, ante oculos constituat.

Quorum vnus, sanctus Andreas ab ipso Pontifice
in monasterio Elnonensi cõstitutus Abbas, Lonat^{us}
in Marcianis cœnobio delegatus. S. Florebertus
cum egregio & in omni laude virtutis excellente
viro Iohanne, vnus post alterum cõgregationis, quæ
Blandiniû dicitur, præpositus; sed & eximius Con-
fessor Maurontus cum iusto & magnifico domi-
no Humberto. His accedit egregium virginitatis
specus Gertrudis ab ipso fidei initijs insignita,
& sacro

Obitus eius
& sepultura
in Elno.

Corpus eius
post 16 an-
nos in cœ-
ruptum.

Catalogus
quorundam
Sanctorum
qui Aman-
di discipuli
fuerunt.

& sacro velamine consecrata. Postremo gloriæ
dignitate seculi omnibus superior, nobilis Au-
uinus, qui sanctus Bauo appellatus est, ex paga-
rum ritu ad Dei cultum per Pontificem præd-
conuersus, eiusque disciplina tam sublimem
virtutum excellentiam prouectus, ut mortuum a
infernæ faucibus reuocârit.

VITA S. GVARINI EPISCOPI PRÆ-
nestini & Cardinalis, Canonici Regularis, ex ca-
qua est per Augustinum Ticinensem Canoni-
cum Regularē. Creatus est episcopus à Lu-
cio 2. Romæ Pontifice, qui claruit (iuxta
Genebrardum) Anno Domini

Vide
Cæf. Baron.
not in mar-
tyr. Rom.

6 Februarij.
Patria eius.

Fit Clericus
in ecclesia
Bononiensi.

1144
BEATVS Guarinus Christi Confessor, gen-
te præclarus, Bononiæ oriundus, ad huius
mundi caliginem illustrandam velut splen-
didissimū sidus emicuit. A primis namque annis
summa parentum diligentia nutritus, & optimis
moribus educatus, ad tantam pietatem peruenit,
ut, contemptis opibus & mundi huius honoribus
ad religionis apicem & summam vitæ perfecti-
onem aspirauerit, Ut primum pubertatis annos
attigit, factus est, inuitis consanguineis, qui de-
ipso posteritatem peroptabant, in ecclesia bono-
niensi maior, clericus. Verum cum ingenue in-
dolis & probatæ virtutis iuuenis, socios molli-
bus vestitos cerneret, ipse pauper spiritu arctius
se diuinis mancipauit obsequijs, & despectis cal-
catisque terrenis illecebris, ad amabilem diuini
amoris perfectionem venire satagit. Ve autem o-
mnipotens Deus sine vilo errore in viam salutis
eum deducere, & certum iter, cui insistere posset,
ostendere dignaretur, preces assiduas ardenti stu-
dio